

9. מה גלמד מפנייתו של משה לדתן ואבירם ע"פ רש"י לפס' יב ד"ה "וישלח משה" "ס"ן יחזיקין כמחלוקת" -

10. דתן ואבירם מסרבי לעלות למשה "ויאמרו לא נעלה" בניגוד לקרח שמגיע למשה ומכיר בסמכותו דתן ואבירם מזלזלים בַּמֶּלֶךְ ומטילים ספק בסמכותו של משה !

11. מה הן טענותיהם של דתן ואבירם בפס' יג-יד? (מה הזוי בדבריהם?)

12. חז"ל מדייקים בשורש הטענה (שורה) ומחברים בין דם לאסורין ובין שני האנשים הניצים במצרים: מדרש לקח טוב: במדבר פרשת קרח דף קטו עמוד א: כי תשתרר עלינו גם השתרר. אמרו לו השתררתה עלינו במצרים. נשתררת עלינו במדבר. במצרים מה הוא אומר (שמות ב) ויאמר לרשע למה תכה רעך ויאמר מי שמך לאיש שר ושופט עלינו

13. מהי תגובת משה לדברי דתן ואבירם? במה היא שונה מהתגובה לקורח בפס' ה'? נראה בואם "ויחד אמרם" קישור יחזיקים את ימיהם היחדים

14. חזרה למבחן המחנות וכעס ה' פס' טז-יט מה עשה קורח ע"פ רש"י לפס' יט? ומה ניתן ללמוד על אופיו? חזר ונשא סנאים ומכאולראות את מחנות המנוחות

15. הסדרת ישראל מעדת קרח : פס' 1-5 מה ניתן ללמוד מכך? שם צ"ל סנאים מה אמה

16. מהי תגובת אהרון ומשה לרצון זה של הקב"ה העזרי בדברי רש"י לפס' כב? אמה וזעזע מי החלל אותה ואם לאו לאך קשר אל

17. מהי תגובת משה בדברי משה בפס' כח-ל? אמה וזעזע מי החלל אותה ואם לאו לאך קשר אל

18. מה מיוחד בדברים שאומר משה בפס' ל? וירבו חסד לשר

ענישת קרח ועדתו : פס' 1-7 לה

19. מה העונשים השונים המופיעים בפס' ולמי ניתן כל עונש?

20. מה הסמליות בעונש לדתן ואבירם לאור דבריהם למשה? אמה וזעזע מי החלל אותה ואם לאו לאך קשר אל

21. מהי תגובת משה בדברי משה בפס' כח-ל? אמה וזעזע מי החלל אותה ואם לאו לאך קשר אל

22. מה מיוחד בדברים שאומר משה בפס' ל? וירבו חסד לשר

23. מהי תגובת משה בדברי משה בפס' כח-ל? אמה וזעזע מי החלל אותה ואם לאו לאך קשר אל

24. מה מיוחד בדברים שאומר משה בפס' ל? וירבו חסד לשר

25. מהי תגובת משה בדברי משה בפס' כח-ל? אמה וזעזע מי החלל אותה ואם לאו לאך קשר אל

26. מה מיוחד בדברים שאומר משה בפס' ל? וירבו חסד לשר

ד. הסביר את הביטוי 'טלית שכולה תכלת' בימינו

4. עייני ברשי לפס' ג רש"י [ג]: רב לכם - הרבה יותר מדאי לקחתם לעצמכם גדולה:

כלם קדושים - כולם שמעו דברים בסיני מפי הגבורה:
מה טענת קורח על פיו? הוא טוען שהוא קדוש כמו כל ישראל ויש להעלותו קורבן ויש להעלותו אש

הכין.

הצעת מבחן המחחוח: סס' 3-2

5. חגובת משה "ויפל על פניו"

רש"י [ד]: ויפל על פניו. מפני המחלוקת, שכבר זה בידם סרחון רביעי, חטאו בעגל: "ויחל משה"

במחאוניס: "ויחלל משה", במרגלים: "ויאמר משה אל ה' ושמעו מצרים", במחלוקתו של קרח נחרשלו ידיו.

משל לבן מלך שסרח על אביו ופייס עליו אוהבו, פעם ושתים ושלש, כשסרח רביעית נחרשלו ידי האוהב ההוא, אמר: עד מתי אטריח על המלך שמא לא יקבל עוד ממני.

חזקוני [ד]: וישמע משה שחשדוהו שנתכוין לשום השררה על אחיו. ויפל על פניו, נחבייש וכבש פניו בקרקע לחפלה. ושם נאמר לו מה שאמר לקרח.

מה פרוש 'ויפול' על פי כל פרשן? כיצד ניתן להוכיח כל אחד מן הפירושים מן הכתובים?

מל' - ויפול - הפס' והחיות אין אלה נח אלה, אופסר אלוהים זאת לקבאטיז והקדמות לאלה
חלפן ויפול אף חזק עק (ויחל - ויפול) הוסי אתה.
חזקוני - ויפול - ויפול יתקש שחשדוהו

6. א. מדוע מציע משה את מבחן המחחוח?

הוא רוצה להוכיח לזכ שחא לאו שיקר אלא ויה' קדושת קרח הו
הוא חשדוהו ויפול אף חזק עק (ויחל - ויפול) הוסי אתה.

ב. עייני בפירוש רש"י לפס' ו. ממה מזהיר משה את קורח ועדתו? הוא מזהיר אותם לא להעלות קורבן ויש להעלותו אש

והסיכון הוא שיש שחא לאו שיקר אלא ויה' קדושת קרח הו

חשה חול קרח : סס'

7. מה טוען משה כנגד קורח ועדתו בפס אלו?

8. "לכן אתה וכל עדתך הנועדים על ה' ואהרן מה הוא כי תלינו עליו?" (פס יא)

רש"י [יא]: לכן - בשביל כך אתה וכל עדתך הנועדים אתך על ה', כי בשליחותו [של ה'] עשיתי לתת כהונה לאהרן, ולא לנו היא המחלוקת הזו.

ספורנו [יא]: לכן אתה וכל עדתך הנועדים. אני אומר לכם - על ה'. דעו שאני משליך על ה' יהבי, שיתבע הוא עלבוני, ולא אתקומם אני עליכם כלל:

לפי הפירושים: מדוע משה מכנה את קרח ועדתו "הנועדים על ה'", והלא הם נועדים עליו ועל אהרן?

פרק י"ד

וילקוט השרק:

פסוק א' - ד' תשובה ע"י אברהם הנחלק

פסוק ה' תשובה משה ואהרן

פסוק ו' - ט' תשובה יהושע וכל

פסוק י' תשובה העם השני

פסוק י"א - י"ב תשובה ה'

פסוק י"ג - י"ד תשובה משה ואהרן

פסוק ט"ז

פסוק ט"ח - ט"ט

התשובה הדומה של ע"י משקל שתי דעות המהמלים.

(פסוק י"ז) השם המושגן - ט' ע"י בונה, "הוא הדין" - דברי חסד נשקל ב' הו"א, נותן אלסר שצד בוכי

ש' ה' אהרן, וזו בוכי של כיום ושחרור.

(כ"ב ה"ה) השם השני - תורה, הו"א וד"ע מתיק. נכר במצדו און במצדו, זמיר שניות, ביוקס האור

(כ"ג ה"ה) השם השלישי - רשם אמר, תשובה.

פסוק ד' - "הוא" - יאנוש, התאמת ה' תפילה אכסר על העם, שין

(פסוק ו' - ט') ה' מזה מדיניות יהושע וכלם קדבריהם? מה עתן אלוהי מנח על חלסו המהמלים?

יהושע וכלם מהמלים לנ' שנים אשת את האור צדק והושגן קה

"אז חפל בוע ה' והקיסו יונתני אז האור"

אז זה מזה חלסו המהמלים - שרש החלסו עובד מחוסר הדין, המורה קה

דבר הרב חן פורת צ"ל - מסביר און יש זך את הדבון העדל של אוקה האור מנוגד מאוד

אזה תתברך ואזה תאמין.

(פסוק י') פסוק י' - מה היום בין התשובה הזו לבין התשובה של העם בפסוק א' - ד' (סקירה זמנית בכו)

תשובה זו יותר תקיפה.

פסוק י' מתחלק 2 - ע"י רובה זמיון אהרן באופנים, והחלק השני כבוד ה' שגילה.

השם בין 2 החלקים היא סיבה ותוצאה.

פסוק י"א - י"ב ה' כוונס על ע"י שחר זמן מאומנים בן, העם כפ"ו אסרה ("ע"י אנה כפולות)

הנצח של ה' - אהרן את כולם והתחיל מחדש.

חוקת הפרק:

פסוק י"ז - שיתת המרחץ

פסוק י"ח - המרחץ שנתן משה למרחץ

פסוק י"ט - כיצד השליחות

פסוק כ"א - א"ה

ויבין ה' כוונת דווקא את הנשים - ומה הענה מפרטת את שנות הנשים?

נשים - כי הן הנשים חסידות וקדש יכול אסור על נדה לרח אוננים.

מה מפרט את שנות הנשים - חשיבות הניסיון, להספיק נדה לפני סתא, "אדם ניו היה אדם חטא"

פסוק י"ז - 2 חוקים מהמרחץ

1. המרחץ שנתן משה ויכנסו - "היה היום הרבה" - "הנשים היו את רב... הקטנות היו כמרחץ"

2. המרחץ שנתן משה ויכנסו - "הנשים היו את רב" - "הנשים היו את רב"...

מה המרחץ בו שנתן משה (פסוק) - אחר את המרחץ, ובדיוק אותו.

מה המרחץ בו שנתן משה (פסוק) - אחר את המרחץ, ובדיוק אותו.

הנשים (4) וכן שומרים את הנס, ה' נצח שנתן השתדלות

(2) "וינח" - תשובה עכבה, משה ידע שהמרחץ טובה אבל הוא נצח להמרחץ יבואו

הנשים (פירות) - כדי לשנות את ענין

פסוק כ"א - נה

הנשים המרחץ - וכן רשית, וקדש 40 נוס, מרחץ קדש המרחץ, וקדש מרחץ המרחץ

הנשים כמרחץ המרחץ

המרחץ היו מרחץ מרחץ מרחץ - המרחץ המרחץ (מרחץ המרחץ) מרחץ מרחץ

המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ

המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ

המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ

המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ

המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ

המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ

המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ

המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ

המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ

המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ

המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ

המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ

המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ המרחץ

